

Skarżący wnosi do Sądu o:

- 1) uchylenie decyzji, na mocy której skarżący został powołany na urzędnika Wspólnot Europejskich, w zakresie, w jakim określa ona przy jego naborze grupę zaszeregowania na podstawie art. 12 załącznika XIII regulaminu pracowniczego;
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z podniesionymi w sprawie T-130/05 Albert-Bousquet i in. przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005, str. 31

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2005 r. przez Willema Aldershoffa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-236/05)

(2005/C 205/58)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 17 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Willema Aldershoffa, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jeana — Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji oceniającej przebieg jego kariery za okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Na poparcie swej skargi skarżący w pierwszej kolejności podnosi zarzut popełnienia oczywistego błędu w ocenie okoliczności, że za jego wydajność nie została mu przyznana ocena „Wyróżniająco” lub „Bardzo dobrze”, chociaż w swej opinii osiągnął on — a wręcz wyszedł poza — swe cele i to

pomimo napotkanych w swym miejscu pracy szczególnych trudności.

Skarżący podnosi następnie zarzut rzekomej sprzeczności pomiędzy, z jednej strony, zawartymi w tej ocenie komentarzami, które jego zdaniem wskazują na poprawę ze względu na to, że wyszedł on poza swe cele, a, z drugiej strony, ocenami, które zostały mu przyznane i które jego zdaniem znajdują się poniżej średniej.

Wreszcie skarżący podnosi zarzut braku właściwego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2005 r. przez Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-237/05)

(2005/C 205/59)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 17 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki Éditions Odile Jacob SAS z siedzibą w Paryżu, reprezentowanej przez adwokatów Wilko van Weerta i Oliviera Frégeta przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmawiającej podania do wiadomości skarżącej dokumentów, o co ta wniosła zważywszy, że:
 - Komisja nie przystąpiła do rzeczowego i indywidualnego badania każdego z dokumentów, o dostęp do których wniosła skarżąca;
 - Komisja błędnie zastosowała wyjątki, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1039/2001;
 - Komisja naruszyła, w każdym razie, prawo skarżącej do częściowego dostępu do żądanych dokumentów;
 - Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności nie równoważąc zastosowania wyjątków zawartych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1039/2001 z wyższym interesem, który uzasadnia wydanie dokumentów;

2) obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła do Sądu dwie skargi o stwierdzenie nieważności: pierwszą (sprawa T-279/04) ⁽¹⁾ na decyzję Komisji z dnia 7 stycznia 2004 r. uznającą za zgodną ze wspólnym rynkiem i z umową o EOG koncentrację mającą na celu przejęcie wyłącznej kontroli nad aktywami spółki Vivendi Universal Publishing przez spółkę Lagardère, pod warunkiem przestrzegania pewnych zobowiązań przez nią podjętych (sprawa COMP.M/2978 — Lagardère/Natexis/VUP) oraz drugą (sprawa T-452/04) ⁽²⁾ na decyzję Komisji z dnia 30 lipca 2004 r. dotyczącą dopuszczenia Wendel Investissement jako nabywcy zbywanych aktywów zgodnie z decyzją z dnia 7 stycznia 2004 r.

W dniu 27 stycznia 2005 r. skarżąca zwróciła się, na podstawie art. 255 WE oraz rozporządzenia nr 1049/2001, do Komisji o dostęp do pewnych dokumentów dotyczących tej samej sprawy. Komisja podała do jej wiadomości wyłącznie jeden z dokumentów podnosząc co do pozostałych wyjątki od zasady publicznego dostępu do dokumentów. W dniu 18 lutego 2005 r. skarżąca ponowiła wniosek, który również został odrzucony przez Komisję w dniu 7 kwietnia 2005 r.

W uzasadnieniu swojej skargi na tę ostatnią decyzję, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest nieważna w związku z tym, że została oparta o badanie kategorii żądanych dokumentów zamiast rzeczowego i indywidualnego badania każdego dokumentu z osobna.

Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie zastosowania każdego z wyjątków zawartych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, na których oparła się odrzucając sporny wniosek, tzn. ochrony celów dochodzenia, ochrony interesów handlowych, ochrony procesu decyzyjnego oraz ochrony porady prawnej Komisji. Według niej Komisja nie zastosowała we właściwy sposób żadnego z wyjątków.

Skarżąca twierdzi również, że Komisja naruszyła jej prawo do przynajmniej częściowego dostępu do żądanych dokumentów.

Wreszcie skarżąca podnosi naruszenie zasady proporcjonalności z uwagi na to, że Komisja nie zrównoważyła wyjątków, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 z wyższym interesem publicznym, który uzasadnia wydanie żądanych dokumentów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.04, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 z 19.02.05, str. 24.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez The Black & Decker Corporation przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-239/05)

(2005/C 205/60)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

W dniu 1 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga The Black & Decker Corporation, z siedzibą w Towson, Maryland (USA), reprezentowanej przez P. Harrisa, solicitor, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed pierwszą Izbą Odwoławczą była również Atlas Copco Aktiebolag, z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie R 727/2004-1;
- stwierdzenie niedopuszczalności sprzeciwu nr B497 596;
- obciążenie OHIM kosztami strony skarżącej poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym przed OHIM oraz w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Kolorowy czarno-żółty trójwymiarowy znak towarowy w kształcie narzędzia dla towarów z klasy 7 (przenośne narzędzia ręczne o napędzie elektrycznym itd.)